

NAODNOSIĆ SIĘ (2) *vb pf*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w nosić).

praet 3 sg f naodnosiła się (1). ◇ 1 pl m pers -smy sie naodnosili (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „odnieść” ‘doznać, doświadczyć’ z formantem na- + się wyrażającym nadmierność [wiele czego] (2) :

Zwroty: »dosyć (a. dość) naodnosić się« [szyk zmienny] (2): Iżby háńbá s ízkodámi ták fie nie ízryrzyłá/ Czy fie náłzá Polłká dość náodnoíłá/ Cák [!] przes Pogán / Iák Krześciány. MycPrz I C4, II A4.

»na sobie się naodnosić« (1): bo bym thego nrad widział/ czegośmy fie ná łobie dofić náodnoíli ych przełzłych czálów MycPrz II A4.

Formacje współrdzenne cf NIEŚĆ.

TK